

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a Mgr. Jiřího Gottwalda v právní věci žalobce **P. G.**, zastoupeného JUDr. Patrikem Girglem, advokátem se sídlem ve Vyškově, Dědická 14, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem v Olomouci, Jeremenkova 40a, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 14.1.2010 č.j. KUOK 4002/2010, ve věci záznamu bodů v registru řidičů,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 14.1.2010 č.j. KUOK 4002/2010 se pro vady řízení **z r u š u j e** a věc **se v r a c í** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je p o v i n e n** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 6.800,- Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Patrika Girgla, advokáta se sídlem ve Vyškově, Dědická 14.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 14.1.2010 č.j. KUOK 4002/2010, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Prostějov ze dne 1.10.2009 č.j. PVMU 119092/2009 41, OD 187/2009 Kam, kterým byly zamítnuty jako nedůvodné námitky žalobce a provedený záznam čtyř čtyřbodových přestupků ze dne 31.7., 14.8., 18.8 a 21.8.2008, kterými bylo ke dni 28.11.2008 dosaženo 12-ti bodů v bodovém hodnocení, byl potvrzen.

V žalobě žalobce namítl nezákonnost napadeného rozhodnutí a vady řízení, když se žalovaný nezabýval posouzením otázky, zda se jedná o jeden skutek a tedy o pokračující přestupek, v rámci něhož došlo ke čtyřem porušením zákonných ustanovení, která upravují bezpečnostní přestávky. Rozhodnutí žalovaného argumentačně svědčí o tom, že jednání bylo posuzováno jako samostatné přestupky. Podle žalobce však se jedná o jeden přestupek, za který hrozí ztráta čtyř bodů. Podle žalobce jednotlivé skutky naplňují stejnou skutkovou podstatu, mají stejný způsob provedení, jsou spáchány v krátké době a byly ukončeny správním rozhodnutím. Žalobce poukázal také na současnou soudní praxi, která se již danou problematikou zabývala a která byla mediálně publikována. Žalobce proto předpokládá jednotný výklad především ze strany soudů. Žalobce namítl, že žalovaný se zcela nevypořádal se všemi odvolacími námitkami.

Žalovaný ve vyjádření uvedl, že z výrokové části napadeného rozhodnutí správního orgánu prvního stupně je zřejmé, že zápis čtyř čtyřbodových přestupků byl proveden na základě příkazu Městského úřadu Moravská Třebová ze dne 7.11.2008 č.j. MÚMT 32747/2008. Závěr, že se jedná o čtyři přestupky, je dán i uvedením doby jejich spáchání, tedy uvedením jednotlivých dnů. Takto formulované přestupkové jednání vylučuje možnost jednotlivé skutky vyhodnotit jako přestupek pokračující. Názor žalobce, že se jedná o jeden přestupek, je názorem subjektivním, který nemá oporu v jeho právní argumentaci. Žalovaný v posuzované věci nevybočil z rámce správního řízení. Pokud žalobce tvrdí, že se žalovaný zcela nevypořádal s jeho námitkami, jedná se o neurčitý pojem, který žalobce blíže nerozvedl, takže na něj nelze konkrétně reagovat. Žalovaný je nicméně toho názoru, že se vypořádal se všemi odvolacími námitkami v dostatečném rozsahu, takže jeho rozhodnutí je přezkoumatelné. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen s.ř.s.), přičemž byl vázán obsahem žalobních bodů uvedených v žalobě (ust. § 75 odst. 2 s.ř.s.).

Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že rozhodnutím Městského úřadu Moravská Třebová ze dne 7.11.2008 č.j. MÚMT 32747/2008 byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku na úseku dopravy podle ust. § 23 odst. 1 písm. h) zákona o přestupcích, když nedodržel bezpečnostní přestávky, jak mu ukládá předpis ES č. 561/2006. Za toto jednání mu byla uložena pokuta ve výši 1.500,- Kč.

V odůvodnění tohoto rozhodnutí pak správní orgán uvedl, že z protokolu o výsledcích kontroly provedené Policií ČR Svitavy ze dne 28.8.2008 bylo zjištěno, že žalobce ve dnech 31.7., 14.8., 18.8. a 21.8.2008 překročil dobu jízdy. Jednáním řidiče tak došlo k naplnění skutkové podstaty přestupku podle ust. § 23 odst. 1 písm. h) zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v platném znění (dále jen zákon o přestupcích). Na základě oznámení o dosažení 12-ti bodů v bodovém hodnocení a výzvy k odevzdání řidičského průkazu, které byly žalobci zaslány Městským úřadem v Prostějově jakožto správním orgánem prvního stupně dne 4.12.2008, podal žalobce námitky, v nichž uvedl, že rozhodnutím Městského úřadu Moravská Třebová mu byla s přihlédnutím k závažnosti přestupku uložena pokuta na samé spodní hranici ve výši 1.500,- Kč a proto nesouhlasí s udělením 12-ti bodů. Správní orgán rozhodnutím prvního stupně ze dne 28.1.2009 č.j. PVMÚ 145329/2008-6 zamítl podané námitky jako neodůvodněné a provedený záznam 12-ti bodů ke dni 28.11.2008 potvrdil. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, na jehož základě bylo rozhodnutí správního orgánu prvního stupně rozhodnutím žalovaného ze dne 16.3.2009 sp. zn. KUOK/20062/2009/ODSH/359 zrušeno a věc byla vrácena k novému projednání. V rámci dalšího řízení byl do správního spisu založen výpis z bodového hodnocení řidiče, z něhož vyplývá, že na základě příkazu Městského úřadu Moravská Třebová, který vycházel z materiálu Policie ČR Svitavy ze dne 28.11.2008, byly žalobci do bodového hodnocení zapsány čtyři přestupky po čtyřech bodech. Dne 5.5.2009 pod č.j. PVMÚ 43938/2009 41 vydal správní orgán prvního stupně nové rozhodnutí ve věci, kterým odvolání žalobce zamítl jako neodůvodněné a záznam o dosažení 12-ti bodů ke dni 28.11.2008 potvrdil. Také toto rozhodnutí bylo na základě odvolání žalobce zrušeno, a to rozhodnutím žalovaného ze dne 21.7.2009 č.j. KUOK 72523/2009 a věc byla vrácena správnímu orgánu prvního stupně k dalšímu projednání. Dne 1.10.2009 pod č. j. PVMÚ 119092/2009 41, vydal správní orgán prvního stupně rozhodnutí, jímž námitky žalobce zamítl jako neodůvodněné a provedený záznam čtyř čtyřbodových přestupků ze dne 31.7., 14.8., 18.8. a 21.8.2008, kterými bylo ke dni 28.11.2008 dosaženo 12-ti bodů v bodovém hodnocení, potvrdil. V odůvodnění rozhodnutí pak uvedl, že záznam 12-ti bodů byl proveden, protože se jedná o čtyři přestupky spáchané ve čtyřech různých dnech. Zákon bylo porušen 4x, i když tyto přestupky byly projednány v jednom řízení. Pokud se pachatel dopustil více přestupků, které je příslušný projednat též orgán, projednávají se tyto přestupky ve společném řízení. Tímto záznamem čtyř přestupků bylo ke dni 28.11.2008 dosaženo 12-ti bodů. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž namítl, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů nepřísluší správnímu orgánu přezkoumávat pravomocné rozhodnutí, kterým byly uloženy sankce za jednání zařazené do bodového hodnocení. Poukázal na příkaz Městského úřadu Moravská Třebová, v němž byl sankcionován za jeden skutek, a to, co je uvedeno v odůvodnění rozhodnutí, nemůže být hmotněprávní podmínkou kvalifikace jeho jednání. Žalobce zpochybnil spáchání více přestupků také s ohledem na jednotný záměr, stejný či obdobný způsob provedení a blízkou časovou souvislost skutků. O odvolání bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného, v němž žalovaný uvedl, že obecně platí, že nedodrželi-li řidič bezpečnostní přestávky v řízení celkem ve čtyřech dnech a dojde-li při kontrole k tomuto zjištění v jednom dni, správní orgán projedná přestupek řidiče v jednom řízení za všechna prokázaná porušení a výsledkem je tedy jedno rozhodnutí, kde příslušný správní orgán úhrnem uloží řidiči sankci

za přestupkové jednání a rovněž úhrnem konstatuje, kterým porušením právních předpisů k tomuto přestupkovému jednání došlo. Tato skutečnost však neznamená, že se jednalo o jeden trvajících přestupek, nýbrž že tyto přestupky byly spáchány samostatně a v různých časových obdobích.

Podle ust. § 23 odst. 1 písm. h) zákona o přestupcích ve znění platném do 31.12.2008, přestupku se dopustí ten, kdo jako řidič vozidla při kontrole není držitelem dokladů, předložil neplatný doklad nebo nepředložil doklady požadované zvláštním právním předpisem, nevede stanoveným způsobem záznam o době řízení, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku, záznam o provozu vozidla nebo nedodrží stanovené doby řízení, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku, nepředložil záznam o době řízení, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku nebo záznam o provozu vozidla požadovaných zvláštním právním předpisem.

Podle ust. § 123c odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon) o silničním provozu. Dopustil-li se řidič více přestupků nebo trestných činů, spáchaných jednáním zařazeným do bodového hodnocení, zaznamenaná příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností počet bodů stanovených pro nejzávažnější z nich.

V posuzované věci je mezi účastníky nesporné, že žalobce ve dnech 31.7., 14., 18. a 21. 8.2008, několikrát naplnil stejnou skutkovou podstatu přestupku na úseku dopravy a silničního hospodářství podle ust. § 23 odst. 1 písm. h) zákona o přestupcích, ve znění platném do 31.12.2008 (nyní § 23 odst. 1 písm. f) zákona o přestupcích). Krajský soud se v posuzované věci primárně zabýval tím, zda rozhodnutí o přestupku, tj. příkaz Městského úřadu Moravská Třebová ze dne 7.11.2008 č.j. MÚMT 32747/2008, mohl být podkladem pro zápis čtyř čtyřbodových přestupků.

Na základě ustálené rozhodovací praxe správních soudů (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu – dále jen NSS ze dne 6.8.2009 č.j. 9 As 96/2008-44) správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam, tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu, zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k zákonu o silničním provozu obsaženému bodovému hodnocení jednání. *„Správní orgán v tomto řízení však zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).“* (viz. rozsudek NSS č.j. 9 As 96/2008-44). Správní orgán však může provést záznam v registru řidičů pouze za předpokladu, že rozhodnutí o přestupku je srozumitelné a jednoznačně z něj vyplývají skutečnosti nutné pro závěr o dosažení konkrétního počtu bodů. Ve výrokové části příkazu Městského úřadu Moravská Třebová ze dne 7.11.2008 je uvedeno, že žalobce nedodržel bezpečnostní přestávky, jak mu ukládá předpis ES č. 561/2006 a tímto jednáním je vinen ze spáchání přestupku na úseku dopravy podle ust. § 23 odst. 1 písm. h) zákona o přestupcích, a proto se mu ukládá pokuta

ve výši 1.500,- Kč. Ve výroku napadeného rozhodnutí se tedy nehovoří o spáchání několika přestupků, ale o spáchání přestupku jediného, když je použito jednotné číslo podstatného jména přestupek, s odkazem na příslušné zákonné ustanovení obsahující právní větu přestupkového jednání. V odůvodnění podkladového rozhodnutí je pak v odstavci druhém uveden odkaz na kontrolní zjištění Policie ČR Svitavy ze dne 28.8.2008, že žalobce překročil dobu jízdy ve dnech 31.7., 14.8., 18.8. a 21.8.2008, přičemž v odstavci následujícím je toto jednání kvalifikováno jako naplnění skutkové podstaty přestupku podle ust. § 23 odst. 1 písm. h) zákona o přestupcích. Ani v odůvodnění rozhodnutí tedy není vyhodnoceno, že se žalobce dopustil vícero přestupků jednáním, které je mu kladeno za vinu. Podkladovému rozhodnutí lze jistě vytknout značnou nepřesnost ve vymezení skutkové věty, z jejíhož obsahu není zřejmé, kdy se žalobce přestupkového jednání dopustil a v čem spočívalo, když ust. § 23 odst. 1 písm. h) zákona o přestupcích obsahuje různé skutkové podstaty téhož přestupku. Je z něj však zcela seznatelné, že žalobce byl uznán vinným ze spáchání jediného přestupku a za ten mu byla uložena pokuta. Výrok v tomto směru zcela koresponduje s odůvodněním rozhodnutí, kde, ačkoliv je výslovně uvedeno, že se žalobce dopustil nezákonného jednání ve čtyřech (shora uvedených) dnech, dopustil se tím naplnění skutkové podstaty jednoho přestupku. S ohledem na skutečnost, že ve správním spise je založena pouze první strana podkladového rozhodnutí, tj. příkazu Městského úřadu Moravská Třebová, nemohl se krajský soud se zněním celého rozhodnutí seznámit, nicméně z té části rozhodnutí, která je ve spise založena, lze jednoznačně dovodit, že toto rozhodnutí nemůže být podkladem pro zápis čtyř čtyřbodových přestupků v bodovém hodnocení řidiče. Pokud by v chybějící části odůvodnění bylo dále rozvedeno, že se žalobce dopustil spáchání vícero přestupků jednáním, které je mu kladeno za vinu, zakládalo by takové odůvodnění rozpor mezi výrokem a odůvodněním a též zásadní rozpor uvnitř samotného odůvodnění rozhodnutí o přestupku, takže ani v takovém případě by toto podkladové rozhodnutí nemohlo být podkladem pro záznam čtyř přestupků. Na tomto místě je nutno správním orgánům obou stupňů vytknout, že za situace, kdy příkaz Městského úřadu Moravská Třebová je zcela zásadním podkladem nejen pro provedení záznamu bodů v registru řidičů, ale také pro rozhodnutí o námitkách žalobce proti záznamu bodů správními orgány obou stupňů, rozhodovaly bez toho, aniž měly k dispozici úplné znění tohoto rozhodnutí, včetně doložky právní moci. Pro úplnost krajský soud zmiňuje, že tvrzení žalovaného v napadeném rozhodnutí na str. 3 v prvním odstavci o obecné platnosti úhrnné sankce za samostatně spáchané přestupky v případě nedodržení bezpečnostních přestávek v řízení je ničím nepodloženým argumentem, které lze označit pouze za tvrzení v obecné rovině, nemající žádný relevantní podklad. Na tomto místě je nutno opětovně zdůraznit, že správní orgány v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů zásadně nepřezkoumávají správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na jejichž základě byl záznam proveden, jak již bylo shora uvedeno (viz.odkaz na rozsudek NSS ze dne 6.8.2009 č.j. 9As 96/2008-44), ale také nejsou oprávněny nahrazovat chybějící správní úvahu či vyhodnocení ohledně charakteru přestupku ve smyslu přestupku pokračujícího nebo opakujícího se, pokud nejsou v podkladovém rozhodnutí obsaženy. Takovým postupem správní orgán překračuje zákonem vymezenou pravomoc.

Žalobní námitkou, že se žalovaný dostatečně nevypořádal se všemi odvolacími námitkami, se krajský soud nezabýval, neboť byla vznesena v natolik

obecně rovině, že se její důvodností ani zabývat nemohl, když z jejího obsahu nelze usoudit, kterou odvolací námitku měl žalobce na mysli a v čem spatřuje pouze dílčí vypořádání se s jejím obsahem, příp. v jakém směru postrádá náležité vypořádání se ze strany žalovaného. Správní soudnictví je zcela ovládáno zásadou dispoziční a koncentrační a od žalobce, který vymezuje hranice soudního přezkumu, se oprávněně žádá procesní odpovědnost. Soud za něj nesmí nahrazovat jeho projev vůle a vyhledávat na jeho místě vady napadeného správního aktu (srov. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 9.2.2011 č.j. 31Ca 152/2009-44).

Na základě shora uvedeného krajský soud zrušil napadené rozhodnutí pro vady řízení spočívající v nepřezkoumatelnosti rozhodnutí pro nedostatek důvodů rozhodnutí (§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.) a protože skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve správním spise (§ 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.). Současně věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). Při novém projednání věci je žalovaný vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobci, který měl ve věci úspěch, vznikly s tímto řízením náklady zaplacením soudního poplatku ve výši 2.000,- Kč a dále v souvislosti s právním zastoupením, a to za 2 úkony právní služby po 2.100,- Kč a 2x režijní paušál po 300,- Kč, tj. celkem 4.800,- Kč (ust. § 6 odst. 1, § 7, § 9 odst. 1, § 11 odst. 1 písm. a) a d) a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, v platném znění). Celková částka náhrady nákladů řízení tak činí 6.800,- Kč. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen o.s.ř.), týkající se nabytí právní moci rozhodnutí, stanovil soud žalovanému k plnění lhůtu 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (ust. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159 a § 168 o.s.ř.). Podle ust. § 149 odst. 1 o.s.ř. za použití ust. § 64 s.ř.s. zavázal soud žalovaného zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **j e m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 11. dubna 2012

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu

